

De ce este importantă raportarea financiară integrată?

Un nou tip de raportare financiară își face apariția în peisajul de business din România, raportarea financiară integrată. Înțeleasă până acum drept documentul de referință pentru investitori și factori interesați în performanța companiei, raportarea financiară consacrată include acum și componentă socială și de impact asupra mediului în care o companie funcționează.

Cu o origine a dezbaterii ce merge în urmă cu 30 de ani, raportarea financiară integrată rezumă perfect nevoia de performanță și responsabilitate a companiilor. Performanță prin urmărirea “obiectivelor prezentului” și de responsabilitate a obținerii rezultatelor “fără a compromite abilitatea generațiilor viitoare de a-și atinge propriile obiective”. Acest deziderat a condus la rafinarea acestui principiu și definirea mai clară a acestuia prin apariția unui nou concept “triple bottom line”.

Diferențele față de raportarea financiară clasică

Față de raportarea financiară clasică, bazată doar pe date financiare, cunoscută în limbajul de specialitate internațional drept „bottom line”, raportarea financiară integrată mai are în vedere două componente: societatea și mediul, de unde și denumirea de „triple bottom line”. Adică obiectivele de afaceri ale companiilor sunt inseparabile de societatea și mediul în care acestea operează, iar eșecul de a lua în considerare impactul asupra acestor două componente ar face nesustenabile activitățile companiilor. Așa s-a născut la limita dintre milenii conceptul de responsabilitate socială corporativă sau sustenabilitate corporativă.

Dar pentru a nu rămâne doar un set de principii si pentru ca acestea să treacă în implementare și să producă rezultat, aceste bune intenții s-au transpus în inițiative legislative la nivelul Comisiei Europene. Începând cu 2011, cu îmbunătăți și modificări, s-a generat o legislație care stipulează clar obligativitatea companiilor de a comunica transparent informațiile cu impact social și de mediu.

Instrument de creștere a încrederii investitorilor

Văzută că un instrument al schimbului de informații pentru creșterea încrederii consumatorilor și investitorilor, raportarea financiară înseamnă situații financiare anuale și raportări nefinanciare. Acestea din urmă aduc un plus de informații care prezintă implicarea socială activă și măsurile de protejare a mediului înconjurător adoptate de o companie. Prin aceste raportări se detaliază așadar modul de aplicare a responsabilității sociale corporative (sau „CSR”, „Corporate Social Responsibility”) de către entitățile listate.

Pentru structurarea informațiilor și urmărirea cu ușurință a acestora, în raportarea financiară integrată sunt folosite diferite modele-cadru. Acestea cuprind de obicei: misiunea și viziunea companiei, strategia de dezvoltare, rolul strategic al CSR, acțiunile companiei privind CSR, provocări și rezultate, progres, indicatori monitorizați și modalități de implicare a părților interesate.

În România, prin transpunerea legislației comunitare sunt modificate informațiile nefinanciare solicitate și se introduce „Declarația nefinanciara/(consolidată)”. Prevederile sunt aplicabile începând cu 1 ianuarie 2017 pentru entitățile de interes public cu un număr mediu de 500 salariați la data depunerii bilanțului.

Auditarea raportărilor financiare integrate

Având în vedere complexitatea ridicată a raportărilor financiare integrate comparativ cu raportările financiare

anuale clasice, se pune problema modului în care auditorul financiar va emite opinia de asigurare asupra unui set de situații financiare integrate. Posibile răspunsuri la provocările ridicate de auditul raportărilor financiare integrate ar putea fi:

1. Identificarea unor practici existente, care pot fi adaptate
2. Analize conceptuale noi și dezvoltarea unor noi standarde
3. Regândirea răspunderii auditorilor, în contextul în care parte din informațiile cuprinse în raportarea integrată sunt prea subiective pentru a face obiectul unei asigurări rezonabile
4. Identificarea unor formule de asigurare prin care să se obțină un raport cost/beneficiu rezonabil și, nu în ultimul rând,
5. Dezvoltarea unor standarde noi de asigurare, mai subiective, bazate pe judecată profesională și principii.

Prin urmare, valorile societății se schimbă de la o perioadă la alta, devenind mai centrate pe dezvoltarea durabilă a economiei globale. Raportările financiare se adaptează acestor evoluții, incluzând în mod obligatoriu cerințe minime de raportare nefinanciară. Pentru a putea emite asigurare asupra raportărilor financiare integrate profesia de audit trebuie să adapteze metodologiile, modul de selecție și evaluare a probelor de audit, alte aspecte importante privind testele de control și de tranzacții privind indicatori nefinancieri, astfel încât să țină pasul cu schimbările majore care au loc.

Autor: Alina Făniță, CEO, PKF Finconta